

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 3. januar 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2007-792-0426
Dok.: LOJ41066

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 63 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. december 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 63 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Kan ministeren bekræfte, at forsvarsadvokater har ret til at medbringe mobiltelefoner på fængselsbesøg hos klienter, og hvad skulle i bekræftende fald berettige dette, og er ministeren enig i, at ordningen risikerer at blive misbrugt?”

Svar:

Det fremgår af straffelovens § 124, stk. 4, som trådte i kraft den 1. juli 2007, at den, der i et arresthus eller lukket fængsel som anholdt eller fængslet uretmæssigt besidder en mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. På samme måde straffes besøgende og andre udefrakommende, som uretmæssigt medtager en mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr i et arresthus eller lukket fængsel.

I forarbejderne til bestemmelsen vedrørende kriminalisering af mobiltelefoner i fængsler mv. er bl.a. anført følgende, jf. pkt. 3.4.9 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 201 (2006-07) (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 7197):

”Kriminalforsorgen agter (...) at ændre de gældende administrative regler for forsvareres almindelige adgang til at medbringe en mobiltelefon ved besøg i arresthuse og lukkede fængsler. Det forudsættes herved, at der fastsættes regler, som sikrer, at forsvarere fortsat kan medtage en mobiltelefon ved klientbesøg i arresthuse og lukkede fængsler, dog kun på betingelse af, at forsvareren i forbindelse med besøget fremviser mobiltelefonen, således at det kan dokumenteres, at den bliver taget med ud af institutionen efter besøget og eventuelt lader mobiltelefonen registrere.”

I forlængelse heraf blev bekendtgørelse om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen) ændret, således at det nu fremgår af bekendtgørelsens § 49, stk. 2, vedrørende besøg hos varetægtsarrestanter, at mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr samt tilbehør mv. hertil ikke må medbringes ved besøg. Dette gælder dog ikke, hvis den besøgende er varetægtsarrestantens forsvarer, og forsvareren i forbindelse med besøget fremviser kommunikationsudstyret over for personalet og eventuelt lader det registrere. En lignende regel er fastsat i besøgsbekendtgørelsens § 7, stk. 2, vedrørende besøg hos afsonere.

Det har været hensigten med den særlige ordning at tage hensyn til de vilkår, hvorunder forsvarerne arbejder, herunder at en del af arbejdstiden

foregår uden for kontoret, ved at den pågældende er på besøg hos en klient eller er i retten. Med ordningen er det muligt for forsvareren umiddelbart at blive kontaktet af sit kontor eller af sine klienter samt selv at have adgang til at kontakte myndigheder mv. i åbningstiderne, uden at dette er forbundet med et uforholdsmæssigt besvær.

Med hensyn til spørgsmålet om en eventuel misbrugsfare ved ordningen bemærkes, at det ved ordningens indførelse har været en forudsætning, at det skal være muligt at kontrollere, at de mobiltelefoner, som medbringes ved besøg, også tages med ud efter besøg med henblik på at hindre misbrug af ordningen. Som anført ovenfor er det i de administrativt fastsatte regler derfor bestemt, at forsvareren i forbindelse med besøget skal fremvise mobiltelefonen, således at det kan dokumenteres, at den bliver taget med ud af institutionen efter besøget. Der er i de administrativt fastsatte regler ligeledes skabt mulighed for, at den enkelte institution registrerer de mobiltelefoner, som medbringes ved besøg.

Det bemærkes endvidere, at en forsvarer, som måtte misbruge ordningen ved at lade en indsat benytte en medbragt mobiltelefon, vil kunne straffes for medvirken til overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4.

Justitsministeriet finder på den anførte baggrund, at ordningen er sikkerhedsmæssigt forsvarlig.